

AKBABA ARILARI

Sisli bir orman yağmurunda 1.000 arıdan oluşan oğul kümesi, bir maymun leşinin üzerine çullanır. Bir kaç gün içinde, yalnızca kemikler kalmıştır.

Bu olay, ikinci sınıf bir film sahnesi değildir. Smithsonian Tropikal Araştırmalar Enstitüsü'nden David Roubik, ölü hayvanlarla beslenen iğnesiz bir arı türü buldu. Türün (*Trigona hypogea*), her iki çenesinde de 5'er sivri, iri dişleri var. Bu arılar, hayvan etini, parçalayıcı bir enzimle kapladıktan sonra çiğniyor ve bir kısmını sindiriyorlar, kalan kısmını ise yuvalarına uçarak, oradaki işçi arılar için geri çıkartıyorlar.

Diğer arı türlerinin de dişleri olmakla birlikte, et yiyen arılar, çiçektozu taşımayan tek tür. Bu arıların et yeme yetenekleri, çiçektozlarının yağmurla her gün yıkanıp süpürüldüğü tropik bölgeler için, belki de bir üstünlüktür. Öyle görünüyor ki; iri böcekler ve kuşlar da dahil olmak üzere, her ölü hayvanı yemelerine karşın, bu arıların en gözde yiyeceklerini, kertenkeleler ve hem suda hem de karada yaşayabilen hayvanlar oluşturuyor. Hatta, Roubik'in arta kalan Şükran Günü hindisini bile yemişler.

Science 82'den

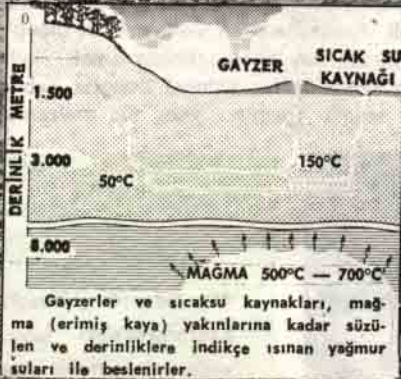
riğin, San Fransisko büyüklüğünde bir kentin tüm konutlarını ışıklandırarak ölçüye; yani 1.200 megavat'a ulaşacağı hesaplanmaktadır.

Jeolojik Araştırmalar Kurumu, kötü kokulu gaz yayılımı, yeraltı su kaynaklarının kirletilmesi, su çekildiğinde oluşabilecek toprak göçükleri gibi çevre sorunları ile ilgili olarak hükümeti uyarmıştır. Çok miktarda sıvı çekişi veya enjeksiyonu neticesinde deprem olasılıklarının artması da söz konusu olabilir.

Bu engellerin aşılacağı konusunda uzmanlar emin olmakla birlikte, bilinen güçlüklerin aşılması için 8-10 yıl gerektiği, Enerji Bakanlığı tarafından hesaplanmıştır.

Buna karşılık teknolojinin, bu sorunları çözmesini beklerken, doğanın bize bahsettiği bu harikulade hidrotermal gösteriyi hayretle izlemekte tümüyle özgürüz.

Science Digest'ten çeviren : Bülent OTUZ

Gayzer ve sıcak su kaynaklarının oluşumu